

være Genstand for en nærmere Overvejelse; vi fra vor Side maa i alt Fald ønske at faa denne Sag nærmere belyst.

Kapitel III handler om Lysning. Jeg skal ikke opholde mig stærkt derved, men gøre opmærksom paa, at det i § 22 hedder, at Lysning skal ske ved offentligt Opslag. Længere nede i Paragraffen siges der, at i København, paa Frederiksberg og i Købstæderne skal det ske ved Opslag paa Raadhuset, og ude i Landkommunerne skal det ske paa let tilgængelige Steder efter Sogneraadets Bestemmelse. Jeg maa paa Forhaand nære nogle Betæneligheder ved Indholdet i denne Paragraf. Opslaget skal ske paa et let tilgængeligt Sted; det vil sige ude paa Landet paa Byens Sprøjtehus, paa Smedien eller i Brugsforeningen, men med den Færdighed i Skrive- og Tegnekunst, som mange af vore offentlige Steder bærer Vidne om, at Befolkningen er i Besiddelse af, vil jeg nære nogen Betænelighed ved at faa Opslaget i alt Fald paa et alt for let tilgængeligt Sted. Og selv om man tænker sig det indelukket, kunde jeg tænke mig det Tilfælde, at Omgivelserne kunde komme til at bære Vidne om Besøg, som de paa-gældende, hvem Opslaget gælder, i og for sig ikke kan være tjente med; jeg kunde tænke mig, at der kunde komme til at foreligge Tilfælde, hvor der kunde slæbes noget med over i deres Ægteskab, som kunde være ganske overordentlig ubehageligt for dem, og jeg vil meget henstille, at man, naar vi kommer til at behandle denne Sag i Udvalget, finder andre Udveje til at faa Lysningen bekendtgjort paa behørig Maade, uden at man udsætter sig for, at der sker Overlast paa de Opslag, som der i denne Forbindelse er Tale om. Jeg skulde ogsaa mene, at man kunde overveje at gaa den Vej at lade Lysningen bekendtgøre i Bladene, og jeg vil næsten tro, at det var der, man maatte ende, naar man nærmere kom til at beskæftige sig med Spørgsmaalet.

Kapitel IV handler om Indgaaelse af Ægteskab, og vi kommer her ind paa et gammelt og efter den Interesse, Spørgsmaalet har vakt i og udenfor Rigsdagen, stadig lige nyt og frisk Stridsspørgsmaal. At Lovforslaget paa dette Omraade ikke følger Kommissionsforslaget, har jeg alle-

rede nævnt, og dertil kommer, at det er ganske utvivlsomt, at en stor Del af vort Folk ikke ønsker, at borgerlig Ægteforening skal være obligatorisk. At Regeringspartiet derimod ønsker det, kan ikke være nogen Tvivl underkastet. Gennem Partiets Ordfører i det andet høje Ting har vi en overordentlig klar Udtalelse om Sagen, en Udtalelse, der staaer refereret i Folketingstidende Spalte 3143. Denne Udtalelse lyder saaledes: „Flertallet foreslaar, at det udtrykkelig skal fastslaas, at den borgerlige Ægteforening skal have et saadant Præg, at den ikke bliver et Sidestykke til den højtidelige kirkelige Vielse; det skal være en Indførelse i Statens Bøger, som giver Ægteskabet retsgyldig Karakter, en Indførelse, der i meget svarer til anden Indførelse i offentlige Protokoller af Aftaler og Beslutninger; hvis Retsgyldighed skal fastslaas“. Der er her paa to meget væsentlige Punkter ikke nogen Tvivl om, hvad i alt Fald Ordføreren for Regeringspartiet mener. Det er øjensynligt, at den meget ærede Ordfører mener, at det højtidelige ved Indgaaelse af Ægteskab skal man fjerne. Dernæst siges det, at det skal være en „Indførelse i offentlige Protokoller af Aftaler og Beslutninger, hvis Retsgyldighed skal fastslaas“. Det vil med andre Ord sige: man giver herigennem det hele i nogen Grad en kontraktmæssig Karakter. Man vil øjensynlig her gøre Forsøg paa at trække Ægteskabets Indgaaelse over paa et helt andet Niveau end det, mange Mennesker i vort Land ønsker at se det paa. At der er mange, der ser det under samme Synspunkt som den ærede Ordfører i Folketinget, er der ingen Tvivl om, men i det Øjeblik man indfører som tvungen, at Ægteskab skal indgaaes som en rent borgerlig Akt, maa man dog være opmærksom paa, at man øjensynlig her tvinger mange Mennesker ind paa en Form, som de ikke ønsker for Ægteskabs Indgaaelse. Hele den kontraktmæssige Karakter, man herigennem giver Ægteskabet, virker stødende paa mange Mennesker, og man bør dog vel overveje, om man skal paatvinge disse en Form for Indgaaelse af Ægteskab, som de ikke ønsker, og som vil stille hele deres ægteskabelige Forhold i et andet Lys end det, de selv ønsker at se det i. Man bør